

నేను రచయితనే

రచన:

“మాధవీలత”

వినయసాహితీ సమితి, విజయవాడ.

నమస్కారం శాస్త్రిగారు!

డ్రాయింగ్ రూమ్ముందు పిలుపు విని కుషన్ కుర్చీలో వారపత్రిక చూస్తూ ఉన్న నేను పత్రికను క్రిందికి దించి వచ్చిన మనిషిని చూచాను. ఆయన చేతిలోని ఫైలు, ఆకారాన్ని చూడగానే ఏదో ఒక పత్రిక సంపాదకుడిలా కన్పించాడు. ప్రతి సమస్కారంచేసి ఎదురుగా ఉన్న సోఫాలో కూర్చోమన్నట్లు చూసాను.

కూర్చుని వచ్చినపని వివరించసాగా డతగాడు. ‘శాస్త్రిగారు! మేము ఒక వారపత్రికను స్థాపించబోతున్నాము. మీలాటి పేరుగల రచయితల నవలలు వారానికి రెండు చొప్పున సీరియల్ గా ప్రచురించదలచాం, ముందుగా మీ సీరియల్ నవలతో మా పత్రికను స్థాపించదలచాం.’

‘పత్రికా సంపాదకులు ఎవరండి?’

‘వి. యస్. మూర్తిగారు. వారు సాహిత్యాభిమానులు. క్రొత్త రచయితలకు స్థానమిస్తూ, పేరుగల రచయితల సీరియల్స్ వేస్తూ పత్రిక నడపాలని ఉంది. నా పేరు పాణి. నేను సహాయ సంపాదకుడిగా పనిచేస్తున్నాను. తప్పక మీ నవల మాకు అందించాలి!’

‘పాణిగారు! నాకు అసలు తీరుబాట వుండటం లేదండి. మార్చి నెలాఖరు కావస్తుంది. వ్యాపారానికి సంబంధించిన లెక్కలు డొక్కలు పూర్తి చేయవలసి ఉంది. ఈ సారికి అందించలేనండి.’

‘అలాగంటే ఎలాగండి? ప్రముఖ రచయితల సీరియల్ లేని పత్రికంటూ ఉండండి? అదీగాక మీ సీరియల్ ప్రచురిస్తున్నామంటే, మీ సీరియల్ కోసం కొనే వారు కోకోలలు. ఇదివరలో వ్రాసిన రచనలున్నా ఫరవా లేదండి.’

‘అలాగే లేండి. మీ మాట త్రోసివేయలేక అంగీకరిస్తున్నాను. పదిరోజులయిన తరువాత రండి. ఇంతలో వ్రాసి ఉంచుతాను.’

‘చాల కృతజ్ఞులం. మీ మేలు మరువలేం. ఈ రోజుల్లో విరివిగా పెరిగిపోతున్నవి పత్రికలు. మీలాటి వారి దయ వల్ల ప్రసిద్ధ వారపత్రికలో ఒకటిగా మన పత్రిక కూడ స్థానం పొందాలనే కోరికతో కృషిచేస్తున్నాం.’

‘సాహితీ సముద్రంలో ఈ పత్రికలన్నీ చిన్న చిన్న పడవలు, మీరు తప్పక సఫలీకృతులవుతాం.’

‘మరి పదిరోజులు గడిచినతరువాత వస్తానండి.’ అంటూ సాదరంగా ఒక నమస్కారం గావించి వెళ్ళిపోయాడు.

◆ ◆ ◆
వీధి గుమ్మంవద్ద పోస్టుమాన్ కేకవిని, రామయ్య వెళ్ళి కవరు తీసుకొచ్చాడు. కవరుచించి చదివాడు. సన్మానం చేస్తామంటూ ఒక సాహితీ సమితివారు వ్రాసిపంపిన ఉత్తరం అది - ‘మీరు ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన రచయితలు. మీరు సాహితీ పిపాసకులకు చేసిన కృషి శ్లాఘనీయమైనది. మీకు సన్మానంచేసి కొంతలో కొంత ఐనా ఋణం తీర్చుకోవాలని ఉంది. మీరు అందులకు అంగీకరిస్తాకని తలంచుచున్నాం.’ ఇంకా మామూలుగా ఉండవలసిన విషయాలెన్నో ఉన్న యందులో.

చదివినపిదప నాలో ఆనందానికి అవధులు లేక పోయాయి. ఒక విధంగా ఆదర్శవంతుల మవటానికిగాను సన్మానానికి నిరాకరిస్తూ జాబు వ్రాస్తే వారే స్వయంగా వచ్చి పొగిడి, బ్రతిమాలుతారు గదా! అప్పుడు అంగీకరిద్దాం. ఒక వేళ నిరాకరించినందులకు చింతిస్తున్నామని జాబు వ్రాస్తే-? ఎందుకై నా మంచిది అంగీకరిద్దాం. అవకాశం చిక్కినప్పుడే ఉపయోగించుకోవాలి! వెంటనే లెటర్ ఫాడ్ తీసి ఉత్తరం ప్రారంభించాను.

ప్రియమైన సాహితీ మిత్రులకు-

మీరు సన్మానంగూర్చి వ్రాసిన కవరు చేరినది. నామీద. నా రచనలపట్ల మీకు అభిమానం కల్గినందులకు ధన్యుడై, మీ కోరిక తీర్చకపోవటం నా అభిమతం కాదు. అందుకనే సన్మానానికి అంగీకరించక తప్పిందికాదు.

ఇట్లు,

మీ శ్రేయోభిలాషి, శాస్త్రి

ఉత్తరం తృప్తి తీర చదివి పోస్తుచేయించాను. ఉత్తరాన్ని చూడగానే సన్మానసభ దృశ్యాలు కళ్ళముందు ఒక రీలులా తిరిగిపోయింది. కాని ఆ సమయంలో ఆ సభ వెనుకనున్న అవ్యక్తమైన వ్యక్తిని మరచి పోలేక పోయాను.

ఇంతలో ఆఫీసు మేనేజరు పెద్ద ఫైలు తీసుకొచ్చాడు. సరుకులవివరాలు, తదితర వ్యాపారానికి సంబంధించిన కాగితాలమీద సంతకాలు పెట్టించుకుని వెళ్ళాడు.

ఫోన్ మ్రోగుతుంది. వెళ్ళి రిసీవర్ ఎత్తాను.

‘హలో! శాస్త్రి గారేనా మాట్లాడేది? ?

‘అవును శాస్త్రి నే మాట్లాడుతున్నాను.’

‘మేము మద్రాసునుండి వచ్చాముండి. మీ రచనలు చదివి మేమెంతో ఆనందిస్తుంటాము. మిమ్మల్ని కలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించాం. కాని టైమ్ లేకపోయింది. కనీసం మీ మాటలయినా విందామని...’

‘మంచిదండి! నా రచనలపట్ల మీకు కల్గిన అభిమానానికి ధన్యం.’

‘మీరు వ్రాసిన’ నేను రచయిత నే ‘సినిమా తీస్తే చాలా బాగుంటుంది.’

‘ప్రయత్నించి చూద్దాం. Try and Try అన్నాడు బెర్నాషా! మీ ఆమూల్యమైన సలహాలకు థాంక్స్ అండి, మరి సెలవా...?’ అంటూ రిసీవర్ క్రీడిల్ మీద సెట్టేశాను

Wanted agents to sell our nizam lady tobacco 25 paise packets in all taluks of andhra pradesh.

Please contact for terms and conditions.

NIZAM TOBACCO FACTORY

A. M. ABDUL RAHIMAN ROWTHER & CO.,

P. B. No. 4, PUDUKKOTTAI

(Tamilnadu)

‘ఆ నవలను సినిమాగా చిత్రీకరిస్తే ఎంత బాగుంటుంది?’ అనుకుని, ఆ నవల్ని పొగుడుతూ వ్రాసిన ఉత్తరాల్ని బయటకు లాగి, ఫైల్ లో భద్రపరిచి నవలలో కలిపి, తెలిసిన ఒక సినీ నిర్మాతవద్దకు పంపించాను. ఆ నవల సినిమా తీస్తే నా పేరు సినిమా హాల్ స్క్రీన్ మీద ఆటలాడుతుంది కాబోలు. ‘నేను రచయిత నే’ అన్నాను ప్రతిక్షణంలాగే ఆ క్షణం.

ఫోటోలు పంపమని వ్రాసిన అభిమానులందరికీ ఫోటోలు మీద సంతకం చేస్తున్నాను.

‘నమస్కారమండి...’

తలఎత్తి చూచాడు. కృష్ణ చేతులు జోడించుకుని నిబడి ఉన్నాడు. నాకు తెలుసు-వాడు పెట్టే నమస్కారం బోంబాయికి శిష్యుడి పెట్టే నమస్కారం లాటిది. పరామర్శించటానికి పోలీసువారు పెట్టే నెల్యూట్ లాటిది కాదు. హృదయంతో పెట్టే నమస్కారమది.

మాసినబట్టలు... అతుకుల చొక్కాలు కృష్ణని వీడ్చు ఆస్తులు. మనిషి నల్లగా ఉన్నా మనసుమాత్రం మృత్యువు.

‘హలో కృష్ణ! నీ కోసమే చూస్తున్నాను. ఒక పుస్తకం రోజుల్లో మంచి నవల వ్రాసి పట్రావాలి, క్రొత్తగా పత్రిక పెడుతున్నారు. వారు ఇందాకేవచ్చి అడిగి వెళ్ళారు, ఇతివృత్తం కుటుంబ నియంత్రణమీద ఆయి ప్రయిజువచ్చే అవకాశం కూడ ఉంటుంది. ఆ నవల పూర్తి చేసి తీసుకురా! ఈ మధ్యలో రానవసరం లేదవచ్చే ఉగాదికి ‘వసంతశోభ’ మీద కవి సమ్మేళనం గుతుంది. ఒక మంచి గేయం సిద్ధంచేసి ఉంచు.’

‘అలా గేనండి! మా అమ్మ గార్కి జబ్బు చేసింది. కనీసం వందరూపాయలిచ్చి కాపాడండి.’

‘వందరూపాయలు నీ జన్మలో తీరుస్తావా...?’

‘శాస్త్రి గారు...!’

చిన్నగా నవ్వేను.

‘శాస్త్రి గారు! నేను అప్పుగా అడగటంలేదు. సాయంచేయమని ప్రార్థిస్తున్నాను. నేను ఏదైనా ఉద్యోగం చేసి బ్రతుకుతుంటే మీ ఋణాన్ని తీర్చగలను. నేను మీ మీద ఆధారపడినవాణ్ణి.’

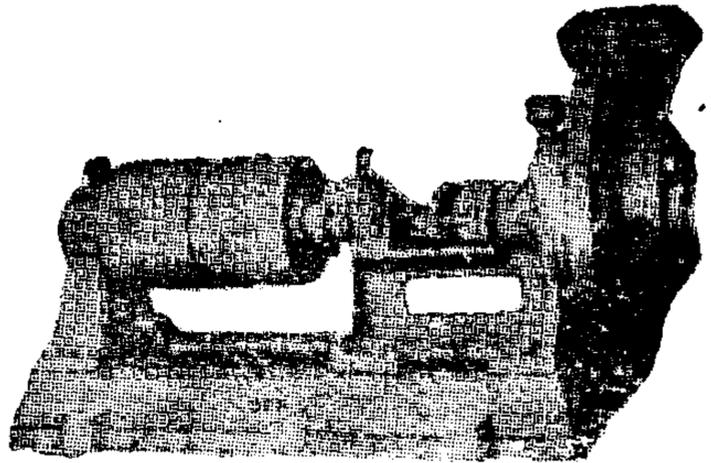
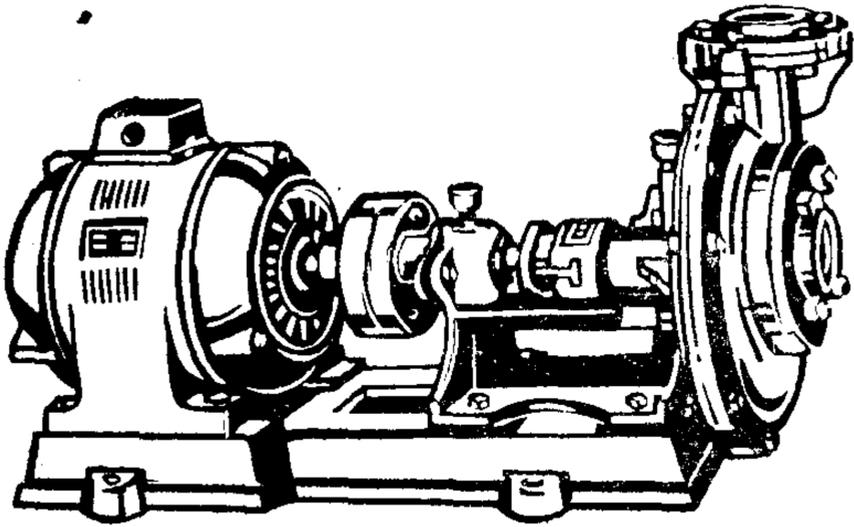
‘కృష్ణ! నీవు అడిగినప్పుడల్లా ఇవ్వటానికి ఇక్కడ వీలున్నా మీ తాతదాచిపెట్టిన సొమ్ము ఉందా’

మోటార్లు

పంపులు

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తక్కావి పద్దతులో మా పంపులు - మోటార్లు రైతులకు ఆమోదించబడినవి.

- * స్వల్ప విద్యుచ్ఛక్తితో
- * అధిక మైన మంచినీళ్లు.
- * ఎక్కువకాల మన్నిక.

- * శ్రేష్ఠమైన తయారీ.
- * ఖర్చులో తక్కువ.
- * శ్రేష్ఠమైన లోహం.

* నిశ్చబ్దంగా పరుగు.
తయారించువారు

SRI RENUKA FOUNDRY
GANAPATHI (P.O) COIMBATORE-6. (Phone: 24730)

నాలప పిల్లకాన్పుకని నలభై రూపాయలు, నూడవపిల్ల మందులకని ముప్పై రూపాయలు, పెద్ద అమ్మాయిని బళ్లో వేస్తూ పదిరూపాయలు, ఈ ఒక్కసంవత్సరంలోనే ఇచ్చానుగదా! మళ్ళా ఇప్పుడు వందరూపాయలా? బ్రాహ్మర్ను అయినా వైశ్యలెక్కలు వల్లించాను.

‘శాస్త్రిగారు! మాటవచ్చింది కాబట్టి చెబుతున్నాను. మీరు నెలకు నలభైరూపాయ లిస్తుంటే నేనెలా బ్రత కాలి! నా సర్వస్వం మీకే అంకితం చేసినప్పుడు నాకు మీతప్ప ఎవరున్నారు?’

‘చాల నేర్చుకున్నావన్న మాట. ఉద్యోగం చేసుకో! ఏమిటో నాకు ఉద్దరించినట్లు చెబుతావు...!’

‘తుమించండి! మీ ఇంట్లో పనికేస్తూనే మా అమ్మ మంచం పట్టింది. ఆ దయతోనే నా మిమ్మల్ని సహాయం చేయమని ప్రార్థిస్తున్నాను. మీ ఇంట్లోనే పెరిగి, టెన్స్ కాసు పాసయ్యాను!’

మా స్కూలు మాగజైనులో నా కథలు చూచి నాచేత కథలు వ్రాయించుకుని మీపేరుతో పేపర్లో కునేవారు. పై క్లాసులు చదవలేక నేను కథలు వ్రాస్తూ మీ కిచ్చి సహాయం పొందుతూ, గమ్మకు కొంతవరకు సహాయం చేస్తున్నానని మురిసిపోయేవాణ్ణి, నాపేరుతో పంపే కథలు ఒక్కటి ప్రచూరమయ్యేవి కావు. శాస్త్రిగారు! ఆ కథలు...నవలలు మీరు మీకు తెలిసిన రచయితచేత సరిచేయించుకుని మీ పేరుతో పత్రికల్లో ప్రజారీంప జేసుకున్నారు. ఒకరోజు మీరు కోరగా, భగవంతుని సన్నిధిలో నారచనలు మీకు అర్పిస్తానని, నా రచనలన్నీ మీ వేనని మాట ఇచ్చాను. నా ఈ నికృష్ట జీవితానికి కారణం-మీకిచ్చిన మాటే!’

పదిహేనేండ్ల ప్రాయంలో జీవితమంటే ఏమిటో తెలియని వయస్సులో ముప్పై ఏండ్లలో ఉన్న మీకు ఇచ్చిన

మాటప్రకారం నా జీవితాన్ని బలిచేసుకున్నాను శాస్త్రీ గారు. జీవితం బరువుగా ఉంటుందని, జగత్తిలో జీవితం సముద్రంమీద తేలిపోయే ఓడలా కాకుండా తుఫానులో చిక్కిన పడవలా ఉంటుందని నాకు ఇప్పుడిప్పుడే తెలుస్తున్నాయి.

మాటల్లో పొంగే కవితల్ని చూచి ఒక్కొక్కసారి విస్తుపోయాను. పేపర్లో పేరు చూచుకోవాలని, నేను వ్రాసిన కథలు అచ్చురూపంలో చూస్తూ మురిసిపోవాలని కలలు కన్నాను. ఆ కోరికలు శృష్టవల్ల తీరాయి. కష్టంచినది ఒకరు. కానుకు లందుకున్నది మరొకరు. నలుగురిలో నాపేరు నానింది. స్వాతంత్ర్య సమరంలో స్థాపించబడిన పత్రికలనుండి నిన్న మొన్నటి పత్రికలవరకు ఏదో ఒక కథ నాపేరుమీద నడుస్తుంది. సన్మానాలు జరగబోతున్నాయి. అదృష్టం వరించిన నా పేరుతో ఉన్న కథ సినిమాగా చిత్రీకరించ బడవచ్చు.

ప్రచురించబడిన నవలలకు వచ్చే పారితోషికం నేనే తీసుకుంటున్నానని, నెలకు నలభైరూపాయలిచ్చి కృష్ణను

స్వార్థంగా ఉపయోగించుకుంటున్నానని కృష్ణ అనుకుంటుంటాడు. పాపం! పత్రికల సంగతి తెలియదు. ప్రచురించబడిన పదినెలలకు గాని డబ్బులు చేతికి చిక్కవు. నేను కూడ కృష్ణకు ఆ పారితోషికాలు వచ్చినప్పుడు అదే విలువగల బట్టలు తదితరలు ఆందిస్తున్నాను. కాని కృష్ణ ఇది అర్థం చేసుకోక బాధపడుతుంటాడు.

నిజమే! ఈ కీర్తన గౌరవం అన్నీ కృష్ణవే! కృష్ణకు జరగవలసిన సన్మానాలు ఈ రోజు నాకు జరగబోతున్నవి.

ఒకరోజు జరిగిన కవితా సదస్సులో ఒకపెద్ద రచయిత నారచనల గూర్చి వివరిస్తూ 'శాస్త్రీ గారు ధనవంతులైనా బీదవారి పాట్లను, అనాధుల ఆశనాదాల్ని చక్కగా వారిబాధల్ని తనదిగా జేసుకుని వ్రాస్తూ పాత్రలకు జీవం పోస్తారు. ఆకలిమంటలను వర్ణిస్తూనే ఎవరకైనా కిక్కు వెంబడి నీళ్లు రాకమానవు. అని ఏకకంఠంతో వర్ణించసాగారు. ఆ ఘనత అంతా ఎవరిది? - కృష్ణనది' డబ్బుకు పేద అయినా నీతికిపేదకాని కృష్ణ, ఇంతవరకు 'నమ్మ రచయితగా నేనిలబెట్టాడు. ఈ సంగతి మా ఇద్దరికి తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదు. తన స్థానంలో పేరు పొందుతున్న గౌరవ మర్యాదలను ఎంత ఓర్పుతో సహించాడు.

నిజానికి కృష్ణ చేసిన సహాయం మరవలేనిది నేనుకూడ కృష్ణకు సహాయంచేయాలి! కృష్ణ నాకు దూరమయితే నాపేరుతో సాగే రచనలను ఇంకెవరు కొనసాగిస్తారు?

కృష్ణఎప్పుడు తన పేరుతో రచనలు పంపుకున్నా పత్రికలు వేసే స్థితిలో లేరు. పేరున్న రచయితల నీతి యల్సకోసం తహతహలాడుతారు. కృష్ణ వ్రాసిన నవల నా పేరుతో పంపితే చూడకుండానే కళ్ళకద్దుకుని ప్రచురిస్తారు. ఇది నేటి సాహితీప్రపంచం, కృష్ణను కష్టాలపాలు చేయటం నా కిష్టంకాదు.

పర్సునుండి పదిరూపాయల నోట్లను పది తీసి కృష్ణ చేతి కందించాను. కృష్ణ నిండుగా నవ్వి నాలుగోజుల్లో నవల వ్రాసిపట్టుకొస్తానంటూ వెళ్ళిపోయాడు. 'నేను రచయితనే' అనుకుంటూ ఆనందంగా నాకోసం చూస్తూ ఉన్న నా స్కూటర్ ఎక్కి క్లబ్ బయలుదేరాను.

Tel: "FRACTIONAL" Phone: 24909

- ⊙ SIMPLE CONSTRUCTION
- ⊙ RELIABLE OPERATION
- ⊙ SILENT RUNNING

S K M-Single Phase Motors.
S K P-Self Priming Centripetal Pumps.
S KM/S K P Unit Electric Pumping Sets.

EACH UNIT IS THOROUGHLY TESTED BEFORE DESPATCH

FOR DETAILS
PLEASE CONTACT MANUFACTURERS :

SREE KRISHNA FOUNDRY
PAPANAIKENPALAYAM
GOIMBATORE-18.